

پیوند کرده اطاعت او را لازم شمرده وی را بریاست بر داشتند بغیر وسیله این نسب ریاست عامه از برای کسی دست ندهد و... « ابو حامد گفتار لمیا را نا تمام گذاشت و درحالیکه از رأی رزین و عقلمتین وی خندهای شکفت آمیز میکرد گفت « آفرین بر تو لمیا ... بسی دانشمند و خرد پژوه بوده و ما را به طلبی آگاه کردی که کسی جزو بدین معنی راه نبرده بود و جز دانشمندان و بخرا دان دانا بدین امر پی امیرند بقیه دارد

فسوہ الفحیل

بقیه از شماره قبل

انى امام ليس لي هريد الم يكن لوط نبياً مرسلا ؟ لا يعرف اللاطى من الملوط و در سنا للجامع العباسي وكل من لم يدعنى مجتهداً ان كنت لم انكمه لست سيداً	بعيينى حاسدى العنيد وان اباه الطاعنو فى الشرف فانهم قدو القدى ذا القبا و مسجد الناظم لي بالقد بنوهلى قبل ولادى مسكننا و ان يلاحانى شريف العلما
--	---

لغيرنا من قلة العوام فهذه احكام اشياخ النجف (اسمًا انى و كمنية و لقبا) وليتها في ضمن شرط العقد (والاصل في المبني ان يسكننا	و وضع اسم حجة الاسلام وان اباه الطاعنو فى الشرف فانهم قدو القدى ذا القبا و مسجد الناظم لي بالقد بنوهلى قبل ولادى مسكننا و ان يلاحانى شريف العلما
--	---

فمير خسرو شاه حسبي حكماً

ترضى من المأجوم بعظام الرقبة
لأحضروا الطلاب في دراستي
لأنني النائب من أمام
و وادروا الشاه لباز ديدى
قد صدقوا انهم أهل الظلمة
هذى التوقعات منهم زائفه
(جمعة ولا ارى من طعن
كأننى لست لهم بمجهود
يقدم القليان في المجالس
معتدياً في حده ضرب العنق

لأنه لم يرع قول الأدباء

(وآخرن ذا ان سواه صحبا

بأنهم مقتسب لحقى
من فاض مثل ولا مجتهد
والميدل والكمحل وقاب العينك
كفى بهذا شاهد التعال

الباب الثاني - في موازين تحصيلاتي

عند شيوخ الفن كل علم
فصرت في علم المبادى كاما
يعرف في المحبين على التنبان
مقعده يطبع عندي طائرا
لضريه عمروأ بلا جناح
على العدول من بناء الاصل
ما بين عاملين بالترافع

فانه ام الحليس الشهرية
لو كان للحكام من فراسة
واجبروا الناس على اكرامي
و مجدوني غاية التمجيد
لكنهم اعداء اهل المكرمة
دفع ليذهب ليس فيهم فائد
بلوت ما في عهدهم من وهن
وما بدني بالحصانى من احد
خدمتنا راجلهم كفارس
فن تخطأه بتقاديم الچيق

ا قسم بالفيفيل و حق البق
اذ لم يقم من حرام البلد
اعرفني المعنى وتحت الحنك
صدقني ابن اخي و خالي

قرات في التبريز قبل حلمي
ازبرت صرف المير والعوامل
شمس المعالى حينما يراني
ان الاديب جائنى محاوراً
ادبت زيداً بعضا الجراح
خرقت است عمر بالنصل
رفعت ما كان من التنازع

ازلت عن منصة الصداره
همزة الاستفهام بالحجارة
بقيه دارد

آثار صدوریا صدور آثار

خواجہ معین الدین اصم کاتب سلطان سنجر

قطعه

سک در این روزگار ب فرجم بر چنین مهتری شرف دارد
در قلم داشتن فلاح نمایند خنث آرا که چنگ و دف دارد
اگر در عصر سلطان سنجر اینگونه از دست هنر و قدرت قلم باید نالید
پس آیا در این زمان چه باید گفت وحید

قطعه دیگر

هر چند له کار تو در این گنبدگردان
چون قد الف تاب خم و پیچ ندارد
امروز مکن تکیه بر این حرف که فردا
معلوم تو گردد که الف هیچ ندارد

کمالی بخاری

(قوله - احتراز از رفیق بد)

بی درستی دوستی با کس نشاید داشتن
یا کسی را از گرافه دوستدار انگاشتن
اعتماد دوستی بر هر کسی مشکل بود
احمقی باشد در این معنی خطای پنداشتن
بر امید آب خوش در شوره گر چا هی کنی
آب او چون شور آید بایدش اینگاشتن